

Obveza ispostavljanja računa, ispravak i čuvanje računa

Račune određuje njihov sadržaj, a ne naziv. **Svaka isprava koja sadrži sve obvezne elemente računa**, propisane relevantnim zakonima, smatra se vjerodostojnom ispravom o nastanku poslovnog događaja / računom, bez obzira na njen naziv.

Račun se ispostavlja **odmah nakon isporuke** dobra ili usluge. Ako izvršenje usluge traje dulje vrijeme, račun se ispostavlja na kraju svakog poreznog razdoblja (mjeseca) za dio usluge isporučen u tom poreznom razdoblju.

Kada se račun ispostavlja kupcu poreznom obvezniku iz EU, obvezno se **iz baze VIES na dan fakturiranja / isporuke** ispisuje potvrda da je kupac u trenutku fakturiranja/iskoruke bio porezni obveznik.

Račun mora biti napisan **na hrvatskom jeziku**, a dodatno može biti napisan i na nekom drugom jeziku.

Računom se smatra i račun izdan i poslan **u elektroničkom obliku** ako postoji suglasnost primatelja za prihvrat takvog računa. Račun u elektroničkom obliku treba biti izdan i zaprimljen u bilo kojem elektroničkom formatu (XML, PDF).

Računi izrađeni u elektroničkom obliku, pomoću računovodstvenog softvera ili softvera za obradu riječi, poslani i zaprimljeni na papiru ne smatraju se računima u elektroničkom obliku.

Računi izrađeni na papiru, skenirani, poslani i zaprimljeni elektroničkom poštom mogu se smatrati računima u elektroničkom obliku, ako ispunjavaju uvjete za osiguranje vjerodostojnosti podrijetla, cjelovitosti sadržaja i čitljivosti računa.

Vjerodostojnost podrijetla, cjelovitost sadržaja i čitljivost računa mora biti osigurana od trenutka izdavanja do kraja razdoblja za pohranu neovisno o tome je li račun izdan na papiru ili u elektroničkom obliku.

Vjerodostojnost podrijetla se osigurava na način da se može nedvojbeno utvrditi identitet izdavatelja računa.

Cjelovitost sadržaja podrazumijeva da sadržaj računa nije izmijenjen do kraja razdoblja za pohranu računa.

Čitljivost računa znači da je račun takav da ga se može pročitati te mora takav i ostati sve do kraja razdoblja za pohranu računa.

Porezni obveznici moraju izdati i primljene račune, dokumente o ispravcima računa, dokaze o izvozu odnosno uvozu, dokumente temeljem kojih su korištena oslobođenja od plaćanja PDV-a, obračune PDV-a, poslovne knjige i knjigovodstvene isprave kao i svu drugu dokumentaciju bitnu za utvrđivanje i plaćanje PDV-a **čuvati najmanje 11 godina**, pri čemu rok za čuvanje navedenih knjigovodstvenih isprava počinje teći zadnjeg dana poslovne godine na koju se odnose poslove knjige u koje su isprave upisane. Računi se mogu čuvati u papirnatom ili elektroničkom obliku.

Za naplaćeni predujam obveznik poreza na dodanu vrijednost obvezno ispostavlja **račun za predujam**. Iznimno, račun za primljeni predujam nije potrebno ispostaviti ako je do roka za podnošenje prijave PDV-a za obračunsko razdoblje u kojem je primljen predujam, izdan račun za obavljenju isporuku dobara ili usluga.

Izdavatelj računa može **ispraviti** pogrešno iskazani PDV u računu o isporučenim dobrima i obavljenim uslugama ako primatelj po tom računu još nije iskoristio pravo na odbitak pretporeza. U tom slučaju, izdavatelj računa obavezan je o ispravku računa pisanim putem obavijestiti primatelja računa. Izdavatelju računa u elektroničkom obliku mora biti dostavljena obavijest o storniranju toga računa u elektroničkom obliku na temelju koje će izdavatelj ispravak PDV-a proknjižiti u svom knjigovodstvu. Izdavatelju računa na papiru mora biti vraćen izvornik računa u kojemu je PDV bio pogrešno iskazan, a on ga mora pohraniti u svoju dokumentaciju i ispravak PDV-a proknjižiti u svome knjigovodstvu. Isti postupak se primjenjuje i u slučaju ispravka pogrešno iskazanih ostalih podataka na računu.

Ako je primatelj računa prije ispravka računa već odbio pretporez u svome obračunu PDV-a, ispravak iskazanog i obračunanog PDV-a može se provesti samo pod uvjetima propisanim za ispravak porezne osnovice. Smanjenje porezne osnovice po osnovi naknadnih umanjenja smije se provesti kod isporučitelja tek nakon ispravka pretporeza kod primatelja o čemu je primatelj obavezan pisano izvijestiti isporučitelja (izjava o ispravku pretporeza).

Ako se porezna osnovica promijeni naknadno zbog opoziva, različitih vrsta popusta ili nemogućnosti naplate, tada porezni obveznik koji je isporučio dobra ili obavio uslugu može ispraviti iznos PDV-a, ako porezni obveznik kome su isporučena dobra ili obavljene usluge ispravi odbitak pretporeza i o tome pisano izvijesti isporučitelja.

Ovo se ne odnosi na ispravak računa izdanog poreznom obvezniku koji nema pravo na odbitak pretporeza ili krajnjem potrošaču. U tom slučaju obveza obračuna PDV-a može se ispraviti u razdoblju oporezivanja u kojem je prodajna cijena ili dio prodajne cijene vraćen kupcu, a porezni obveznik raspolaže odgovarajućim dokazom o povratu prodajne cijene.

Ako porezni obveznik kao izdavatelj računa utvrdi pogrešku na izdanom računu u vezi s više iskazanim PDV-om nakon isteka roka za podnošenje prijave PDV-a, može ispraviti obvezu PDV-a u onom obračunskom razdoblju, u kojem utvrdi pogrešku, ako pismeno obavijesti primatelja računa o iznosu PDV-a, za koji primatelj nema pravo odbitka.

Obvezu izdavanja računa za isporučena dobra ili izvršene usluge i obvezne elemente računa **regulira nekoliko propisa** (Opći porezni zakon, Zakon o porezu na dodanu vrijednost, Zakon o računovodstvu, zakon o fiskalizaciji u prometu gotovinom, Zakon o trgovačkim društvima, Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, Zakon o porezu na dohodak, Ovršni zakon, Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti).

03.11.2019.